

var enig i Udvalget, at Tallet ikke kan være mindre, naar der af disse Candidater skal tages baade Undertaxatorer og Overtaxatorer; naar man altsaa tager de paalideligste Bølgere, Landet kan skaffe tilveie, og lader man dem vælge en meget indskrænket Kreds af Taxatorer, saa har man al den Betryggelse, et høist konservativt Bølgesystem kan give. Af denne snevre Kreds skulle derpaa Parterne selv tage dem, der skulle dømme dem imellem, og de erholde saaledes en meget væsentlig Indflydelse paa selve Afgjørelsen. Endelig udøves denne Parternes Medvirkning, deels ved Udvælgelse, deels ved Udskydning. Jeg troer, at dette er en meget sund og Opfindelse, og da det ikke er min, kan det ikke ansees ubeføient, at jeg roser den. Det er efter min Mening overordentligt sundt, at man har valgt 2 forskellige Fremgangsmaader ved Sammensætningen af Under- og Overtaxationskommissionerne. Til Undertaxatorer skal enhver af Parterne vælge dem blandt de af Amtsraadet udfættede Mænd, han helst vil have. Derved stiller man sig reent paa Bølgestandpunktet; enhver af Parterne tager den, til hvem han har meest Tillid, den, til hvem han har den største Fortrolighed, hvem han frit kan meddele alle, endog sine hemmeligste Documenter og Dølyshninger, der kunne komme i Betragtning ved Burderingen af Eiendommen. Der vil altsaa ganske aabenbart enhver af Parterne tage dem, der staae ham nærmest, og derved ville navnlig ogsaa Godseierne have det i deres Magt, at finde dem, i hvem de mene bedst at kunne finde Advocater for deres Interesse. Anderledes stiller Sagen sig derimod, naar det kommer til Overtaxation. Den vil vist ikke ofte blive nødvendig; men, hvor dette er Tilfældet, der gjælder det netop at nedlægge den endelige Afgjørelse i de meest uheldige og upartiske Hænder. Idet man derfor giver hver af Parterne en lige Udskydelsesret, vil man ganske nødvendigt til Overtaxatorer faae de Folk, som begge Parter have mindst imod, og, da alle Dølyshninger og hele den egentlige Taxationsforretning allerede er tilstede, saa vil det der være af mindre Betænkelse, selv om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Bølgkreds (Mourier) skulde have Ret i, at

de meest energiske Folk paa den Maade ville være udfættede, da det egentlig kun gjælder om at afgive et billigt, human og upartisk endeligt Skøn efter alle de Dølyshninger, der allerede ere tilveiebragte ved selve Taxationen. Jeg troer altsaa, at det vil vise sig ved Erfaring, at Udvalget, inclusive den 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand, ikke har været uheldigt i at benytte de forskellige Systemer og de forskellige Kræfter, over hvilke der i saa Henseende kunde raades, for at tilveiebringe en sund og retfærdig Afgjørelse over de Spørgsmaal, der ingenlunde ligge udenfor eller over den Synskreds, indenfor hvilken mangfoldige Mænd i Landet bevæge sig med stor Sagkundskab, mangfoldige, hvis Dom ingenlunde kan antages at være hildet ved Fordom eller egen Interesse.

Ordføreren: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler anførte. Jeg maa vistnok erkende, at der kan være noget Begrundet i de Betænklichkeiten, som min ærede Sidemand (Mourier) har anført; men jeg troer dog ikke, at disse Betænklichkeiten i det Hele ere af anden Betskaffenhed, end saadanne, som jeg vil forpligte mig til at paavise mod enhverformhelst Taxationskommission, man vilde foreslaae, og mod enhver af de Taxationsautoriteter, som daglig i mangfoldige andre af de vigtigste Forhold maae anvendes. Jeg troer, at der er noget meget Overdrevent i min ærede Sidemands Uttringer om det aldeles Usikre og Vilkaarlige, der skulde være just ved den her omhandlede Taxation; jeg forstaaer virkelig ikke rigtigt det, han derom har gjentaget her idag af, hvad han allerede i Betænkningen i sit Minoritets Votum har anført, at nemlig Taxationen i overordentlig høi Grad vilde lide af Vilkaarlighed og Usikkerhed paa Grund af de Gjenstandes særegne Betskaffenhed, hvorom der her er Tale. Der er dog ikke Tale om nogen anden Gjenstand af særegen Betskaffenhed end om en Bøndegaard, og det er dog virkelig ikke nogen anden Gjenstand end en saadan, som idelig maa taxeres, og de Hensyn, der derved kunne være at tage til et og andet Afslag paa Grund af Forbedringer o. s. v., kunne heller ikke gjøre